

Kreativ tomhet

Mina allra käraste vänner, ni är alla välsignade, var och en av er här. En gyllene kraft strömmar genom ert inre väsen nu och för alltid, om ni öppnar er för den.

Jag har talat med er om att en ny era nalkas. Den här händelsen kräver att många människor är redo för den. Ni på denna väg har under många år arbetat för detta syfte, oavsett om ni har varit medvetna om det eller inte. Ni har undanröjt orenheter och ni gör så fortfarande. Och ni gör er tillgängliga för en mäktig kraft som har frisläppts i universum – det inre universumet.

Många andliga lärare och kanaler vet om detta, men många har misstolkat denna händelse. De tror att den kommer att föra med sig geologiska katastrofer med verkningar på en mänsklig nivå. Som jag tidigare har sagt så stämmer inte detta. Förändringarna som redan pågår är förändringar i medvetande. Och ni arbetar på detta. Allteftersom ni utvecklar och renar er själva, blir ni mer och mer redo för ett inre uppvaknande och en inre upplysning som ännu inte har ägt rum och som verkligen är självförstärkande i sin kraft. Den är utan motstycke, för aldrig tidigare i mänsklighetens historia har den här kraften varit så tillgänglig som den är nu.

Vad ni alltmer upplever är resultatet av att den här kraften påträffar en mottaglig kanal. Om den här kraften stöter på en oemottaglig kanal, uppstår en kris, som ni alla väl känner till. Även om det bara är en del av dig som blockerar de stora gynnsamma kreativa krafterna som skulle kunna göra att du frodas på ett helt nytt sätt, sätter du dig under en stor psykisk, emotionell och andlig stress. Detta måste undvikas.

På er väg har ni lärt er att kontakta intentionalitetens djupa nivåer där ni förnekar sanningen och kärleken liksom ett större vetande, en makt som fungerar på ett annat sätt än den yttre egomakten som ni strävar så efter. Den verkliga sanningen och kärleken, den verkliga makten, kommer inifrån.

Jag ska nu tala om vikten av att vara mottaglig för denna kraft, denna energi, detta nya medvetande: Kristusmedvetandet som sprider sig genom det mänskliga medvetandet överallt där det är möjligt. För att bli mottaglig för det, behöver ni också förstå en annan princip: den om *kreativ tomhet*.

De flesta människor skapar ett oroligt sinne, en inre och yttre överaktivitet, för att de är rädda för att de kanske är tomma, att det kanske inte finns någonting i det inre som upprätthåller dem. Den här tanken är sällan medveten, men på en väg som denna kommer tiden när dessa skrämmande tankar verkligen blir medvetna. Den första reaktionen är då mycket ofta: ”Jag vill inte ens erkänna att jag är rädd för detta. Jag fortsätter hellre att göra mitt sinne upptaget för att inte möta skräcken av att jag inte är någonting i det inre, att jag bara är ett skal som behöver upprätthållas utifrån.”

Detta självbedrägeri är uppenbarligen meningslöst. Det är av största vikt att den här rädslan möts och hanteras öppet. Du behöver skapa en atmosfär inom dig där du tillåter den här tomheten att finnas. Annars bedrar du dig oupphörligt, vilket utgör ett stort slöseri eftersom rädslan är obefogad. Hur kan du någonsin leva i ro med dig själv om du inte vet vad du är rädd för och därför gör det omöjligt att upptäcka att det du är rädd för inte förhåller sig så?

Som ett resultat av en process som har pågått i århundraden, har mänskligheten gjort sig betingad till att göra det yttre sinnet till en mycket upptagen plats och när denna aktivitet tillfälligt upphör, förväxlas den resulterande tystnaden därför med tomhet. Det tycks verkligen vara tomt. Bruset avtar och du behöver verkligen omfamna och välkomna tomheten som den viktigaste kanalen genom vilken du tar emot ditt innersta gudsjag.

Det finns flera psykiska och andliga lagar som man behöver förstå för att vårda den här tomheten och göra den till ett kreativt förehavande. Vissa av dessa lagar tycks vara motsägelsefulla. Låt mig uttrycka det så här: Om du inte kan låta dig vara tom, kan du aldrig fyllas. Ur tomheten kommer en ny fullhet att uppstå, dock kan du inte bortse från din rädsla. Den måste, liksom allting annat, gås igenom. Mitt råd är att du utmanar den rädslan och samtidigt välkomnar tomheten som dörren till din gudomlighet. Detta låter motsägelsefullt, men det är det inte. Båda inställningarna är nödvändiga.

En annan synbarlig motsägelse: Det är ytterst viktigt att vara mottaglig och förväntansfull, dock utan förutfattade idéer, otålighet eller önsketänkande. Detta tycks mycket svårt att förklara i mänskliga ord. Det är något som man behöver känna in. Det måste finnas en positiv förväntan som samtidigt är fri från förutfattade föreställningar om hur och vad som ska hända.

Ytterligare en annan relaterad synbarlig motsägelse: Du behöver vara specifik, dock måste denna specificitet vara lätt och neutral. Du måste vara specifik på ett sätt, men inte på ett annat. Om detta verkar förvirrande nu, be ditt inre väsen att förmedla förståelsen till dig, snarare än att försöka förstå direkt med ditt egosinne.

Det större jagets sätt att fungera överträffar sinnets föreställningsförmåga i så hög grad att specificiteten skulle utgöra ett hinder. Sinnet måste samtidigt veta vad det önskar, ha en beredskap för det, sträcka sig efter det och göra anspråk på det, veta att det förtjänar vad det önskar och inte kommer att missbruka det. Det yttre sinnet måste göra ständiga förändringar för att anpassa sig till det inre gudsmedvetandets större räckvidd. Det yttre sinnet måste bli tomt och mottagligt, samtidigt som det måste hålla sig redo för alla möjligheter. Det kommer således att kunna förena sig med den inre stillheten och vad som först framstår som tomhet.

Allteftersom du gör detta, i en anda av tålmodig, ihärdig, positiv förväntan, men ändå tom i sinnet och själen, kan en ny fullhet uppenbara sig. Den inre stillheten kommer att börja sjunga, så att säga. Ur det energimässiga perspektivet kommer den att förmedla ljus och värme. En styrka som du aldrig visste att du ägde kommer att uppstå. Ur medvetandeperspektivet kommer inspiration, visdom och vägledning att uppenbara sig för de största och minsta frågorna i ditt liv.

Den mottagliga, kreativa tomheten behöver verkligen vårdas. Lyssna med ett inre öra och samtidigt får du inte göra detta med brådska, utan bli mottaglig för när och hur du kommer att fyllas. Detta är det enda sättet, mina vänner, att finna ert inre upprätthållande, att finna er gudomlighet och bli ett kärll för den stora universella kraften som håller på att frigöras och som kommer att visa sig i era liv, ännu mer än vad ni redan har upplevt.

Detta är en viktig tid i utvecklingens historia och ni alla behövs för att förstå och vidmakthålla en stor förändring i tänkande och uppfattning vad gäller de lagar och värderingar som Kristusmedvetandet sprider. Vägen måste vara öppen inifrån och utifrån för att skapa så många mottagliga kärll som möjligt.

Sinnet kan utgöra ett hinder eller en hjälp i denna process. Ni vet alla att ert sinne bara begränsas av er egen föreställning om dess begränsningar. I den grad som man begränsar sitt sinne, kan man inte uppfatta vad som finns bortom det. Sinnet är ändligt och det måste sträva efter att breda ut gränserna för dess ändlighet, tills det mäter sig med det oändliga som finns bortom sinnet och som finns inom dig, just här, just nu. Då smälter sinnet samman med ditt inre universums oändliga medvetande, där du är ett med allting som är och samtidigt på ett oändligt vis ditt personliga jag.

Som det är nu, bär ni ert sinne nästan som en börda på grund av att det har blivit en sluten krets. Inuti denna krets finns det ett visst spelrum för idéer, uppfattningar och möjligheter som ni har skapat utrymme för i era liv som ett resultat av er utbildning och sedvänjorna i ert samhälle. Denna krets inrymmer det som ni har valt att lära er och tillägna er som kunskap, både som en del av gruppmedvetandet samt som er personliga erfarenhet. I den grad som ni har växt och expanderat, har sinnets slutna krets vidgats; det är dock fortfarande en sluten krets. Ni är

fortfarande belastade med begränsande idéer om er själva och er värld. För att framkalla en kreativ tomhet är det därför nödvändigt att du visualiserar ditt sinnes gränser genom att ifrågasätta dig själv vad gäller alla de saker som du tänker är omöjliga för dig. Där du känner hopplöshet och rädsla, måste det finnas en idé om ändlighet som helt enkelt är inlåst i ditt sinne; du utestänger därmed den stora kraft som finns där för alla som är redo att ta emot den på ett ärligt sätt.

Vi har återigen en synbarlig motsägelse. Det är å ena sidan nödvändigt att detta begränsade sinne öppnar sig för nya idéer och möjligheter, så som ni redan har lärt er att göra i er meditation. Ni har osvikligt sett att där ni har skapat utrymme för en önskvärd ny möjlighet, har den faktiskt kommit in i era liv. Ni har också sett att när den inte kommer in i era liv, förnekar ni att den kan det, av någon anledning. Det är därför nödvändigt att man börjar punktera den här slutna kretsen. Ni kan inte omedelbart lösa upp den; ni lever med ett sinne och ni behöver ert sinne. Men där du punkterar ditt sinne, kan flödet av en ny energi och ett nytt medvetande tränga igenom. Där det inte punkteras, förblir du inlåst i dess snäva begränsningar som din ande snabbt växer ur. Ditt sinne måste å andra sidan vila, inte hysa åsikter, vara neutralt, för att vara mottaglig för den stora nya kraften som sveper över det inre universumet av allt medvetande.

Men låt oss gå tillbaka till processen av att punktera det begränsade sinnet. Hur gör man det? Säg först till dig själv att du faktiskt bär på begränsade övertygelser, i stället för att ta dem för givna. Nästa steg är att utmana dem. Detta kräver att du gör dig besväret att gå igenom dina begränsade övertygelser, i den välpraktiserade inställningen som består i självobservation och självkonfrontation, och verkligen begrundar dem. Ibland är det inte bara att du har en falsk övertygelse; i den möjliga negativa intentionaliteten i fasthållandet vid den, kan du se hur du håller kretsen sluten och berövar dig det inre överflöd som du trängtar efter.

En annan lag av stor betydelse för detta syfte är att man inte får närma sig öppnandet av det större universella medvetandet i en anda av magi som är tänkt att undanröja processen av att växa och lära. Denna yttersta kraft är förvisso menad att fylla och upprätthålla dig; ditt yttre sinne måste dock gå igenom stegen för att förvärva vilken kunskap som än är nödvändig. Ni ser alla detta i konsten och i vetenskapen. Man kan inte bli inspirerad som en stor konstnär, oavsett hur mycket genialitet man har, om man inte lär sig hantverket och den tekniska färdigheten. Om det barnsliga lägre jaget vill använda kanalen till det större universumet för att undvika den inledande ledan av lärandet och tillblivandet, kommer kanalen att förbli stängd, för detta innebär att fuska och Gud låter sig inte luras. När man fuskar kan personligheten allvarligt börja tvivla på att det finns någonting bortom sinnet, eftersom det inte kommer att visa sig något inspirerande gensvar när man använder "magi" för att pjoska med sin lathet och njutningslystnad. Samma sak gäller för vetenskap eller något annat område.

Hur är det då med denna samma lag vad gäller inspiration för ditt personliga liv och dina beslut? Inte heller här får man försumma att gå igenom arbetet som det yttre egojaget behöver göra för att bli en riktig kanal för gudsmedvetandet. Ni gör detta i arbetet på denna väg. Man behöver verkligen känna sig själv, sina svagheter, sitt lägre jag, var man är mutbar, var man är oärlig eller tenderar att vara det. Detta är, som ni alla vet, ett svårt arbete, men det behöver göras. Om du undviker det, kommer kanalen aldrig att vara riktigt pålitlig och kan inrymma en hel del önsketänkande som härrör från din "önskande natur" eller den kan uppenbara "sanningen" som grundar sig i skuld och rädsla och därmed är lika opålitlig.

Först när du arbetar på det här viset på din utveckling, kommer du att nå fram till en punkt när du inte längre förväxlar godtrogenhet och önsketänkande med tilltro, eller tvivel med urskiljning. På samma sätt som en stor pianist kan vara en kanal för en högre inspiration endast när han går igenom fingerövningarna och timmarna av övning som till slut gör hans spelande lätt, måste gudsinspirerade människor arbeta på sin reningsprocess, på en djup självkänedom och inre ärlighet. Först då blir kärlet förenligt med högre sanningar och värden och därigenom lämpligt att influeras och användas för högre ändamål för att berika världen och jaget.

Samtidigt måste en neutralitet odlas. Din hängivenhet att uppfylla Guds vilja måste inbegripa en inställning av att vad som än kommer från Gud är i sin ordning, vare sig du önskar det eller inte. Alltför mycket begär är ett lika stort hinder som frånvaron av allt begär, som yttrar som resignation och hopplöshet. Vägran att utstå någon form av frustration skapar en inre spänning och försvarsinriktad struktur som sluter sinnets kärll och vidmakthåller den slutna kretsen. Du som ett kärll behöver med andra ord vara neutral. Du behöver ge upp detta starka, strama egensinniga ja eller nej, för att ge plats för en följsam tillit vägled av din inre Gud. Du behöver vara beredd, följsam, anpassningsbar, ha tillit och alltid vara redo för en annan förändring som du inte hade begrundat. Vad som är rätt nu behöver inte vara rätt imorgon.

Det finns inte någon tendens till fasthet när det kommer till det gudomliga livet som har sitt ursprung i ert innersta väsen. Den här tanken gör er osäkra, för ni tror att tryggheten ligger i fasta regler. Ingenting kunde vara längre från sanningen. Detta är en av dessa övertygelser som behöver ifrågasättas. Föreställ er att det i idén om att för alltid möta varje ny situation genom att inspireras på nytt, ligger en ny slags trygghet som ni ännu inte har funnit. Vad som är rätt i en viss situation kanske inte är rätt i en annan. Detta är en av dessa lagar i den nya tidsåldern som står i motsats till de gamla "stabila" lagarna, enligt vilka det som är fast och oföränderligt är tryggt.

Lagarna som gör sig gällande när du dristar dig in i din inre kreativitet och ditt inre liv behöver studeras mycket noggrant; man behöver arbeta med dem. Detta är inte bara ord att lyssna till; du behöver göra dem till dina egna. Dessa lagar är synbarligen fulla av motsägelser. Du behöver

förvärva kunskap, sinnet måste vidgas, det måste kunna föreställa sig sanningsenliga möjligheter och samtidigt måste du göra dig neutral och tom. Detta tycks vara motsägelsefullt ur det dualistiska medvetandets perspektiv, men ur perspektivet av det nya medvetandet som sprider sig genom ditt inre universum, utgör dessa inte alls motsättningar. Jag har under många år försökt visa er på många områden hur den här principen fungerar: Något som är i sanning och i samklang med de högre livslagarna förenar motsatser som är ömsesidigt uteslutande på medvetandets lägre nivå. Vad som framkallar konflikter på den lägre nivån, är till ömsesidig hjälp och interaktivt på den högre nivån.

Ni kommer mer och mer att upptäcka förenandets sanning, där dualiteter upphör att finnas och motsättningar inte längre står emot varandra, där ni upplever två tidigare motsatser som giltiga aspekter av samma sanning. När ni börjar förstå den här principen och tillämpa den på era egna liv, ert synsätt och era värderingar, då är ni verkligen redo att ta emot det nya medvetandet som är frisläppt i riken långt bortom ert eget rike.

När jag säger att du inte får närma dig din gudomliga kanal med inställningen att det skulle bespara dig arbetet att leva och växa, motsäger jag inte nödvändigheten av att vara passivt mottaglig. Det är helt enkelt ett skifte i balans: Där du har varit överaktiv med ditt sinne, behöver du nu tysta ner och låta saker ske; där du insisterade på att ta kontrollen, måste du nu avstå från den och låta en ny inre kraft ta över. Där du tidigare tenderade att vara lat och njutningslysten och sökte efter minsta motståndets väg och därför gjorde dig beroende av andra, måste du å andra sidan nu ta över och aktivt vårda principerna som hjälper till att upprätta kanalerna till din inre Gud. Du behöver också aktivt uttrycka deras budskap i livet. Aktivitet och passivitet behöver således vändas om.

Ditt sinne blir därmed ett instrument. Det kommer att öppna sig, punktera sina begränsningar och förvärva nya begrepp – på ett lätt sätt, inte stramt – med vilka det kan ”leka” ett tag. Den här inställningen där det råder en lätthet i dina uppfattningar, där du är anpassningsbar och rörlig i sinnet, kommer att göra dig mest mottaglig för din synbarliga tomhet.

Mina vänner, när vi närmar oss den här tomheten, hur känns den? Vad handlar den om? Återigen är det mänskliga språket ytterst begränsat och det är nästan omöjligt att pressa in denna slags upplevelse i den språkliga kontexten. Jag ska dock göra mitt allra bästa för att ge er vissa verktyg.

När du lyssnar på ditt inre ”bråddjup”, tycks det vid en första anblick utgöra en svart avgrund av tomhet. Vad du känner vid denna tidpunkt är rädsla. Den här rädslan tycks fylla dig. Vad är denna rädsla? Den är lika mycket en rädsla för att verkligen finna dig själv vara tom, som att finna dig själv med ett nytt medvetande, med ett nytt väsen som utvecklas inom dig. Även om du trängtar

efter detta, är du också rädd för det. Rädslan finns i båda möjligheterna: Du vill ha det nya medvetandet så mycket att du är rädd för att bli besviken och du är samtidigt rädd för att upptäcka detta medvetande på grund av alla de förpliktelser och förändringar som det skulle kunna påföra dig. Båda dessa rädslor behöver färdas igenom. På denna väg har ni tagit emot verktygen för att hantera sådana rädslor genom att ifrågasätta ert lägre jag.

Men tiden kommer när du är redo, trots rädslan, för att du redan har sett sambanden. Du vet exempelvis vad ditt lägre jag vill och varför du har negativa intentioner. Tiden kommer när du, trots rädslan, lugnt och stilla beslutar dig för att gå in i tomheten. Du tömmer således ditt sinne för att möta tomheten djupt i ditt inre. Hör och häpna, mycket snart kommer denna själva tomhet inte att kännas fullt på samma sätt som du är van vid, utan den kommer att innehålla en ny livfullhet¹ som ditt sinnes gamla konstlade fullhet gjorde omöjlig. Du kommer i själva verket snart att upptäcka att du på ett konstlat sätt gjorde dig andefattig genom att tätt packa ihop dig: tätt i sinnet på grund av dess brus och tätt i din inre kanal genom att dra ihop din energi till hårda försvarsknutar. Du hade dödat din livfullhet med denna konstlade fullhet. Du blev således mer behövande, eftersom du inte utan ditt inre liv kunde bli uppfylld i en verklig bemärkelse. En ond cirkel etablerades när du strävade efter att få uppfyllelse utifrån, eftersom du vägrade att gå igenom de nödvändiga stegen för att först göra uppfyllelsen manifest i det inre.

I en bemärkelse fruktar ni livfullheten mer än tomheten. Och kanske är det bäst att ni inser detta. När du gör dig tillräckligt tom, är det första initiala gensvaret en inre livfullhet och du tenderar att omedelbart lägga på locket igen. Genom att förneka din rädsla, förnekar du dock också att du egentligen är mycket olycklig kring din avsaknad av den livfullheten. Men avsaknaden av denna livfullhet kommer sig av att man är rädd för den. Du kan få rädslan att ge vika för livfullheten genom att låta dig vara tom på ett kreativt sätt.

Du kommer att uppleva hela ditt inre väsen, inbegripet din kropp och din energi, som ett dynamiskt levande ”inre rör”. Energi går igenom det, känslor går igenom det och något annat dynamiskt ger sig till känna som du ännu inte kan namnge. Om du inte drar dig undan från detta något som inte går att namnge, kommer det förr eller senare att visa sig vara en ständig inre instruktion: sanning, uppmuntran, vishet, vägledning, specifikt avsedd för ditt liv just nu, varhelst du mest behöver den. Denna tomhet, denna dynamiska levande tomhet, är Gud som talar till dig. I varje stund av dagen talar den till dig där du mest behöver den. Om du verkligen har en önskan om att tona in på den och höra den, kommer du att urskilja den, först vagt och senare mycket tydligt. Du behöver vänja ditt inre öra för att uppfatta den. Allteftersom du börjar uppfatta den dynamiska rösten som talar i visdom och kärlek – inte i allmänna ordalag, utan specifikt till dig – kommer du att veta att den här rösten alltid har funnits i dig, men du har betingat dig till att inte

¹ Eng. "aliveness", som också kan tolkas som egenskapen av att vara levande. Övers. anm.

höra den. Och i detta betingande har du slutit till och packat ihop detta ”inre rör” som kommer att fylla dig med änglarnas vibrerande musik.

När jag säger ”änglarnas musik” menar jag inte nödvändigtvis detta bokstavligt, även om detta också kan förekomma. Men vad ni behöver mer är vägledningen i varje beslut om vilka åsikter eller inställningar som du ska anamma i en given situation. Denna instruktion är verkligen jämförbar med änglarnas musik i sin härlighet. Denna fullhet kan inte beskrivas i sitt underverk; den är en skatt bortom alla ord. Den är vad ni ständigt söker och trängtar efter, men mestadels är ni inte medvetna om detta sökande och ni projicerar det på uppfyllelser som fungerar som substitut som ni förväntar er ska komma utifrån.

Fokusera om på det som alltid har funnits inom dig. Ditt sinne och din yttre vilja har förvirrat och komplicerat ditt liv och denna nya kontakt är således som att finna din väg ut ur en labyrint – en labyrint som du själv har skapat. Du kan nu återskapa ditt inre landskap utan den labyrinten.

Mina käraste vänner, jag skulle nu vilja säga några ord om den nya personen i den nya eran. Vad är den nya personen? Den nya personen är verkligen alltid ett mottagligt kärll för den universella intelligensen, det gudomliga medvetandet, Kristusmedvetandet, som tränger igenom varje partikel av varandet och livet. Den nya personen fungerar inte utifrån det vanemässiga intellektet. Under många århundraden behövde intellektet odlas för att uppfylla sin roll som en viktig språngbräda i mänsklighetens utveckling. Denna överbetoning har nu pågått för länge. Detta innebär inte att ni ska återgå till den rent blinda, emotionella ”begärsnaturen”, det innebär snarare att ni bör öppna er för ett högre medvetanderike inom er och låta det vecklas ut.

Det fanns en period i utvecklingen när det var lika svårt för människor att finna sin förmåga att tänka, att överväga, att urskilja, att bevara kunskap, att minnas, kort sagt att använda sinnets alla förmågor, som det nu tycks vara svårt att finna kontakt med det högre jaget. Den nya personen har upprättat en ny balans i det inre systemet. Intellektet får inte överges; det är ett instrument som måste tjäna och bli förenat med det större medvetandet. Under en lång tid trodde människorna att de intellektuella förmågorna utgjorde den högsta formen av utveckling och en del tror så fortfarande. De gör därmed inga försök att färdas längre och djupare in i sin inre natur för att upptäcka större skatter. Det finns å andra sidan många andliga rörelser som i sitt utövande förkastar och inaktiverar sinnet helt och hållet. Detta är lika långt ifrån önskvärt eftersom det skapar splittringar snarare än förenande.

Båda dessa ytterligheter utgör halvsanningar, även om de kan ha en relativ giltighet. I det förflutna, till exempel, var människor som djur, odisciplinerade och oansvariga vad deras omedelbara begär angick. De drevs helt av känslor och begär, oavsett etik och moral. För detta

stadium fyllde intellektets utveckling således sin funktion. Och intellektet uppfyllde också sin funktion som ett mycket skarpt verktyg för lärandet, för urskiljandet. Men när det slutar där, blir det en fars. Människor som inte kan bli levandegjorda av sin gudomlighet blir till en fars. Övningar där sinnet tillfälligt lämnas inaktivt är av samma anledning tillrådliga och jag rekommenderar det själv. Men att behandla detta sinne som om det vore djävulen och kasta ut det från ditt liv skjuter förbi målet.

När människor befinner sig i endera ytterlighet, är de inte fullödiga; de behöver ha alla sina funktioner verksamma för att uttrycka sin gudomlighet. Utan ett intellekt blir man en passiv amöba; när intellektet anses vara den högsta förmågan blir man en hyperaktiv robot. Sinnet blir då en datoriserad maskin. En sann livfullhet kan endast existera när du låter sinnet gifta sig med anden och tillåter sinnet att uttrycka den feminina principen under en tid. Fram till nu har sinnet i hög grad varit kopplat till den maskulina principen: handling, drivkraft, kontroll. Nu behöver sinnet uttrycka den feminina principen: mottaglighet. Detta innebär inte att du kommer att bli passiv. I en bemärkelse kommer du att bli mer aktiv, mer sant självständig än du var innan. För när sinnet tar emot inspirationer från gudsmedvetandet, måste de sättas i verket. Men detta att sätta i verket är harmoniskt, fritt från ansträngning, inte som en kramp. När ditt sinne är mottagligt, kan det fyllas med den högre anden inom dig. Sättet att fungera blir då ett helt annorlunda, ständigt nytt och spännande. Ingenting blir rutinmässigt, ingenting blir avslaget, ingenting blir överflödigt. Anden är för alltid levande och i förändring. Detta är energin och upplevelsen som ni alltmer har i ert Center, där det nya inflödet är så starkt verksamt.

Den nya personen fattar alla beslut från detta nya medvetande, efter att ha arbetat sig igenom sin väg för att verkligen bli mottaglig för det andliga väsendet i det inre. Resultaten skulle låta utopiska för den som inte har börjat uppleva detta. Det gläder mig att säga att ett rätt så stort antal av er redan utgör en del av denna starka kosmiska rörelse som ni har gjort er tillgängliga för. Ni upplever en hittills oanad expansion och glädje, lösningar på problem som ni aldrig trodde var möjliga. Och det fortsätter. Det finns inga begränsningar för er uppfyllelse, för friden, för produktiviteten, för livets kreativitet, för glädje, kärlek och lycka och för meningen som era liv har förvärvat då ni tjänar en större sak.

Tiden är förbi för varje individ att leva bara för ett själviskt, omedelbart litet liv. Detta kan inte längre fortsätta. De som insisterar att leva på det sättet utestänger sig från en kraft som skulle bli destruktiv i ett sinne som fortfarande är inriktat på själviskhet, för denna själviskhet kommer från den falska övertygelsen om att du är lycklig endast när du är självisk och olycklig när du är osjälvisk. Denna falska övertygelse är en av de första myterna som behöver utforskas och utmanas.

Ni skapar således ett nytt liv för er själva och er omgivning, av ett slag som mänskligheten ännu inte har känt. Ni förbereder för det, andra förbereder för det, här och där, över hela världen, i stillhet. Dessa utgör gyllene kärnor som dyker upp ur den grå, mörka materien av osanningsenligt tänkande och leverne. Främja alltså denna kanal inom er. Den kommer att ge er den spänning och frid som ni alltid har önskat. Ta steget in i denna nya fas, mina käraste vänner, med mod och bejakande. Ta er ut ur inställningen som ni fortfarande har gentemot er själva, som om ni hade blivit nedslagna. Du har inte blivit nedslagen, såvida du inte simulerar den rollen. Du kan stiga upp och bli den du verkligen är och uppleva livet som bäst.

Alla ni är välsignade, mina allra käraste vänner. Välsignelserna kommer att ge er den näring ni behöver för att gå hela vägen med hela er själva och bli levandegjorda, aktiverade, aktualiserade av Gud inom er. Var i frid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12